

A. A. KUZIN, TEHNIČESKIE ARHIVY, Moskva 1956, 252 str.

Ova knjiga predstavlja priručnik za rad u tehničkim arhivima, ali isto tako može poslužiti kao vrlo vrijedan priručnik u arhivima koji raspolažu s većom količinom raznih vrsta karata, nacрта i drugih vrsta tehničke dokumentacije. U uvodu se naglašava da je priručnik nastao na temelju proučavanja i iskustva u tehničkim arhivima postojećih ustanova i arhivima koji u svom sastavu čuvaju tehničku dokumentaciju.

Specifične osobine tehničke dokumentacije zahtijevaju posebne metode naučno-tehničke obrade i upotrebe takve građe. Međutim, većina arhivista ima dosta ograničeno poznavanje nastanka tehničke dokumentacije, njezina oblika i prirode, što stvara poteškoće kod njene obrade. Ovaj priručnik će u tome nesumnjivo u znatnoj mjeri pomoći, jer je pisan u prvom redu za arhiviste. Zbog informacije navodim glavna poglavlja priručnika:

I. Vrste tehničkog dokumentacionog materijala i njihovi kompleksi; II. Tehnologija tehničkog dokumentacionog materijala (tehnologija nacрта, tehnologija sastavljanja i umnožavanja tehnološkog dokumentacionog materijala, tehnologija računsko-tekstualnog i kartografskog materijala); III. Oblikovanje tehničkog dokumentacionog materijala (oblikovanje nacрта, tehnološko-dokumentacionog, računsko-tekstualnog i kartografskog materijala); IV. Kompletiranje tehničkih arhiva (vrste tehničkih arhiva, osnovne grupe dokumentacionog materijala u tehničkim arhivima); V. Sistematizacija tehničkog dokumentacionog materijala (sistematizacija projektnog i tehnološkog materijala, izvještaja po temama u arhivima naučno-istraživačkih ustanova, sistematizacija geokartografskog materijala); VI. Ekspertiza vrijednosti tehničkog dokumentacionog materijala (opći kriteriji za određivanje vrijednosti tehničkog dokumentacionog materijala, ekspertiza projektnog materijala, prijedloga i pronalazaka, naučno-istraživačkog rada, tehnološkog, umjetničkog i geokartografskog materijala, ekspertiza vrijednosti dokumentacije koja se susreće u svim vrstama tehničkog dokumentacionog materijala, uključivanje tehničkog materijala u inventare postojećih ustanova); VII. Opisivanje i evidencija tehničkog dokumentacionog materijala u tehničkim arhivima (svrha opisivanja i evidencije tehničkog dokumentacionog materijala, opisivanje i evidencija projektnog materijala — prema predmetima, kronološki, prema formatu, prema detaljima — opisivanje i evidencija izvještaja po temama u tehničkim arhivima naučno-istraživačkih instituta, opisivanje i evidencija geodetsko-kartografskog materijala); VIII. Sistem naučnoinformativnog aparata u tehničkim arhivima (predmetno-tematski katalozi, katalozi po autorima, geografski katalozi i katalozi tipa vodiča po arhivu); IX. Korištenje tehničkim dokumentacionim materijalom; X. Režim čuvanja tehničkog dokumentacionog materijala; XI Organizacija rada u tehničkim arhivima; XII. Tehničko dokumentacioni materijal u državnim arhivima.

T. Ribkin

SOVETSKE ARHIVY, br. 1/1967.

Časopis »Sovetskie arhivy« izlazi kao organ Glavne arhivske uprave pri Savjetu ministara SSSR uz suradnju Instituta marksizma-lenjinizma pri CK KPSS i Historijskog instituta Akademije nauka SSSR u Moskvi. Svi brojevi ovog časopisa za 1967. g. u znaku su proslave jubilarne godišnjice velike oktobarske revolucije i odlikuju se bogatim i vrlo raznolikim sadržajem.

U prvom broju najinteresantnija je publikacija dokumenata koji osvjetljavaju događaje u Petrogradu u toku mjeseca januara i februara 1917. g. Njih su pripremili K. V. Krestovska i L. V. Panin. Objavljena građa podijeljena je u tri grupe prema ovim temama: 1. Prilike u Rusiji početkom 1917. god., 2.

Revolucionarni pokret u Petrogradu i 3. Događaji koji su u neposrednoj vezi s februarском буржоаско-демократском револуцијом. Унутар појединих група документи су поредани хронолошки. Ипред сваке групе докумената састављачи су дали као увод карактеристичне изватке из дјела В. И. Ленјина и Историје КПСС. Ови цитати служе у извјесном смислу као тумачења докумената, који су углавном настали у редовима непријатеља револуције. Састављачи су поједине документе који говоре о особито важним догађајима (—9. I и демонстрације и штрајкови 10—14. II) групирали под заједничким насловом који означава садржај догађаја. Уводни чланак за ову публикацију докумената написао је Г. Е. Рејхберг.

Други прилог који је штампан у част 50-годишњице Октобра је Преглед летака које је издала болшевићка организација у јануару и фебруару 1917. год., а који је начинила Ј. М. Даџина. Преглед је начињен у облику криџалке с рубрикама: редни број, датум издavanja, назив, потпис на летку, мјесто издavanja, писмо (штампано, шапирографирано, рукопис) тираж и мјесто објављивања или чувања.

Л. П. Волков, Д. Д. Голванов и К. В. Крестовска у чланку »Нека питања управљања и научне организације рада у архивима« расправљају о планирању, нормирању, организацији, економици и ефикасности рада у архивским установама у Совјетском Saveзу.

Д. А. Чугајев у чланку »Искусство публиковања архивског фонда« износи начин на који је први пут у Совјетском Saveзу објављен један архивски фонд у cjелини. Ради се о грађи Революционарног војног комитета у Петрограду, коју су у част 50-годишњице октобарске револуције приредили и издали Историјски институт АН СССР, Институт марксизма-ленјинизма при СК КПСС и ЦГАОР СССР.

И. Б. Ковалев објавио је 17 писана Миахајла Ликиардопула — руског преводиоца Херберта Велса, у којима су сачувани интересантни подаци о културним приликама у Русији за вријеме првог свјетског рата.

У овом броју штампано је и неколико краћих расправа у којима се расправља о проблему избора граде за трајно чување и који представљају наставак дискусије што ју је потакла редакција након објављивања расправе В. В. Каплина »Теоретска и практична питања вредновања докумената« (бр. 3/1966) и А. В. Јелпатевског »О научно-историјској вриједности персоналне документације« (бр. 4/1966). А. И. Козлова пише о скупљању и чувању документације из области градевинарства, Е. П. Романова о одабирању рачунско-планске документације, а В. С. Мингалев и Е. С. Пајина о валоризацији и шкартирању персоналне документације.

Поред неколико других краћих прилога штампаних у рубрици »Размјена искуства« интересантан је и чланак Г. Ј. Камедатове, В. И. Колтовске и В. Ф. Привалова »Метода реставрације докумената у којима су садржана силикатна лјепила«.

J. Paver

DER ARCHIVAR, Mitteilungsblatt für deutsches Archivwesen. Herausgegeben vom Hauptstaatsarchiv Düsseldorf, 20 Jahrgang — Februar 1967 — Heft 1.

Први сvezак у 1967, којим се поближе бави овај приказ, има doneкле пригодан карактер, и то из два разлога: њиме се завршава 20 година излажења овог часописа и билежи промјена издаваћа. Досад је у поднаслову као издаваћ стајало Удружење њемачких архивиста, а с овим бројем издavanje преузима Главни државни архив у Дүсселдорфу. Часопис је почео излазити на основу допуштења Британске војне управе од 14. XII 1946. Намијенjen првотно само Британској окупационој зони, убрзо је затим постао неопходна четвртгодишња публикација са саопчењима и извјештајима за архивску праксу цијеле Западне Њемачке. Год. 1954. достигао је свој садашњи опсег од просјечно 400 шпалти великог формата годишње и стекао добру међународну репутацију.